

Loggboksanteckningar fört vid Skärgårdsträff 19 – 20 juni 2021 vid Kättilö Tullhusviken.

Springeren	Hasse Kaj Andrej	Värdar på Kättilö	Marcus Gunnarsson Mats Gunnarsson Lars Lundbäck
Sayonara	Åsa Peter		
Blanka	Cecilia Robert		
Trollflöjten	Pia Henry		

Hasse hade föreslagit att förnya oss efter att vi haft ett ofrivilligt Corona-uppehåll 2020, och att vi skulle besöka Kättilö och Tullhusviken.

Han hade bokat in både fantastiskt väder och plats vid Tullhusbryggan.

Efter en månads upptakt kulminerade det vackra vädret just inför Omegaträffhelgen.

Hasse som hade gått söderut redan under fredagen och hade i kulingpiparna havererade några travare trots revad stor. De sökte ro på Harstena för reparationer.

Vi hade länsat upp till Bondekrok under fredagkvällen och var under lördag förmiddag på kryss ner mot Kättilö. Från Väggömassivet syntes ett vackert segelplan, också på kryss. När vi gick in i Kättilö gattet kom de rackarns snabbt ifatt. Det var Sayonara med Åsa och Peter ombord. Samtidigt lämnar en aluminium-låda Tullhusviken. Hasse med bror Lars och Hasses gästar Andrej och Kaj ombord. De var på gång till Fyrudden för att bunkra käk. Hälsosamt hungriga Gästar?

De rapporterade att vi var väntade vid Tullhusbryggan. Inne i fladen mot berget var det obehagligt grunt.

Vi vände upp, strök segel och strax därefter vände även Sayonara upp i vinden. Släppte fram henne till bryggan bredvid Hasses vackra Springeren. Själva la vi oss vid en klippa bredvid. Det fanns plats för en Omega 42 till vid bryggan, och vi väntade Blanka och eventuellt SpeciElla.

Innan vi fått tamparna i berget var de hungriga i aluminiumlådan tillbaka.

Familjerna Gunnarsson och Lundbäck kom ner till viken och hälsade oss välkomna. De sa att det var så trevligt att få besök av de vackraste av båtar. *Vi slickade girigt i oss berömmet.*

Ett SMS kom från Blanka som också var på kryss sydvart, och att de skulle vara framme kl. 15.

Och visst, at 1500 – sharp gled de in i viken rev seglen och Blanka med Cecilia och Robert ombord la sig ytters på bryggan.

Allmän förbrödring vidtog innan båtarna togs om hand.

En kort stund senare kom våra vänliga värdar ner igen. Berättade målande om Kättilö och grannarna, både nuvarande och tidigare. Sedan kom naturligtvis samtalet in på Tullhuset. De hade köpt Tullhuset av Tullverket fyra år tidigare. Tullhus hade det funnits på Kättilö vid Barösund sedan 1637. Men det första tullhuset brann ner och det nuvarande är från 1788. Tullstation var det fram till 1947. Efter det hade Tullverket haft huset som konferens och semesterbostad åt anställda.

Våra värdar frågade om vi ville komma upp och titta. Om vi ville?

Marcus vår värd och ciceron högst upp i mitten.

Vi gick gemensamt upp. De hade i stort sett renoverat allt. Kvar att göra var en kallrök i gott skick. Markus, vår värds stora bekymmer var att han på sikt skulle behöva lägga om taken. Problemet var tillgången på enkupigt tegel med rätt kvalitet och patina.

Sedan blev vi inbjudna in i Tullhuset. Fantastiskt smakfullt renoverat. Både med omtanke och omsorg i ursprunglig stil. Ett golv behövde bytas i glasverandan, då använde de golvbrädorna från övervåningen där de istället installerade ett badrum.

Utsikten var hänförande både norrut mot Vaggön från glasverandan ut mot fjärden, och söderut mot Flisdjupet och havet från den spaciösa salongen, som en mäklare skulle ha formulerat det.

Besök vid flaggstången, där startmasten för Barösundsregattan stod. Östersjöns mest prestigeladdade kappsegling enligt "Vika-borna".

Fortsatt rundvandring. Två hus till för svärföräldrarna. Där Mats Gunnarsson och Lars Lundbäck bistod vår guide.

Totalt sa Mats att de lagt drygt 4000 timmar på att få allt i skick. Tullhus, lider och omgivande byggnader.

Vi fortsatte upp till dansbanan som renoverades förra året, men som nu slumrade sin Coronasömn.

Mats har planer på att ta kontakt med Waldemarsviks Segelklubb WSK, för att få i gång kappseglingen, dansen och festen igen. Kanske skulle tombolastånden också i så fall också få ett nytt liv.

Somliga hade vissa minnen. Ju mer sväng på dansbanan ju sämre på kappseglingsbanan.

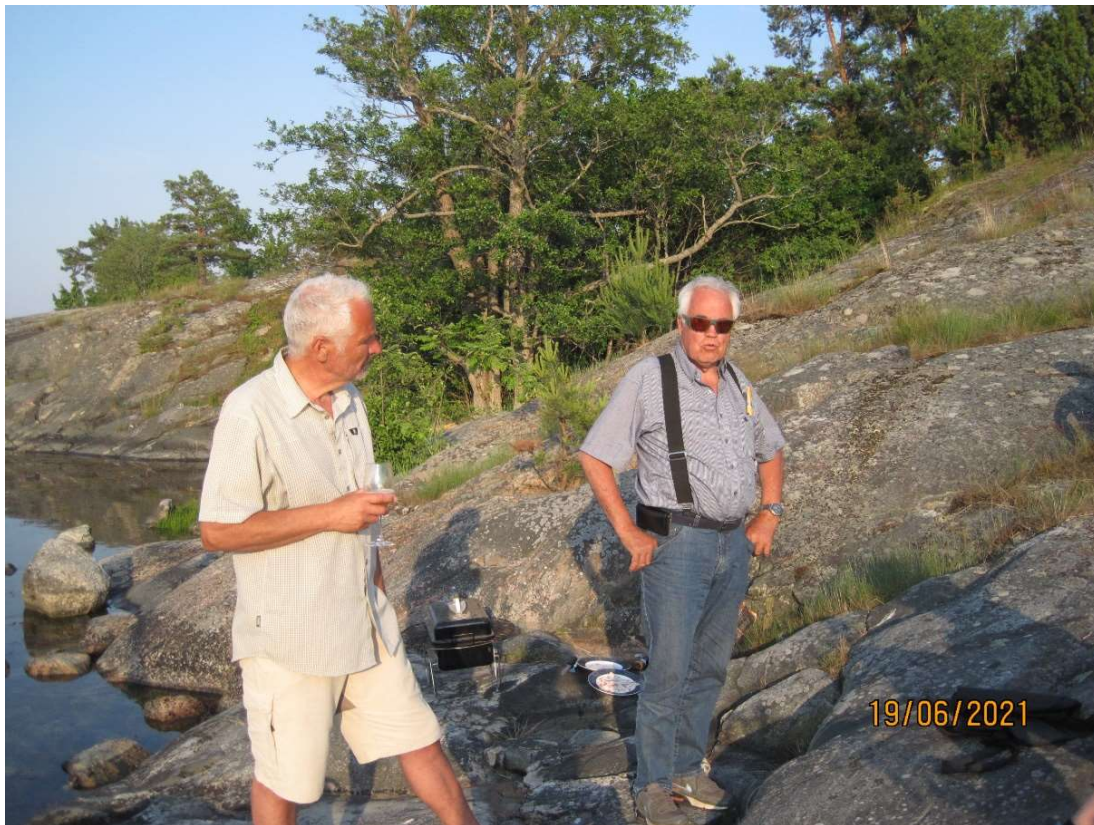

Åter vid båtarna blev det ett välbehövligt bad. Detta lika mycket för att sanera sig från värmen som att tvätta bort fästingarna. Hjortarna och rådjuren är deras värdjur. De finns det gott om dem både på Kättilö, och på Fångö tvärs över Barösund. Efter vårt besök, även somliga tvåbenta värdjur.

Medan grillarna tändes och vi väntade på den perfekta glöden passade vi på att gratulera två unga slanka snygga fyrtioåringar. Blanka och Trollflöjten.

De immiga skummande glasen höjdes. Skål för Omega 42 och för Blanka och Trollflöjten.

Mycket trevlig kväll. Så trevlig att den grillade fisken mest liknade mest en kärnkraftshärdsma.

Våra värdar med familjer. Nedan, seniora Ciceroner. Mats Gunnarsson och Lars Lundbäck.

Det blev imorgon och den ljusa natten blev ljusare i nordost.

Söndag 20 juni.

Flaggsättning kl. 08:00.

Inte en vindpust. Havet låg blankt som en bricka. Över Grönö sjunger en flicka.

Robert var redan i badet.

Efter frukost bröt Springeraren upp. Hasse skulle leverera gast till flyget.

Fjollvispens muntra surrande innan seglen kom upp och de försvann norrut i den labra morgonbrisen.

Vi andra skulle enbart som snabbast titta ner i vandras båtar innan vi också skulle lämna... Så vid 13:30 så där, lämnade Blanka och Sayonara vår vackra skyddande hamn för en svag slör norrut.

Men innan de lämnade hann vi tacka våra värdar Marcus Gunnarsson, Mats Gunnarsson och Lars Lundbäck för det vänliga, trevliga och intressanta besöket vid Tullhusviken och Tullhuset på Kättilö.

Vi kryssade söderut.

Bakom märket
Henry